

2020316930

Vragen van het lid **Van der Ham** (D66) aan de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over *het Waterleidingbedrijf Noord-Holland, Trichloormethaan (chloroform) metingen en drinkwater*. (Ingezonden 9 september 2003)

1

Kunt u bevestigen dat de uitvoering van het nieuwe stoffenbeleid «SOMS» (Strategie Omgaan Met Stoffen), zoals beschreven in de 2e voortgangsrapportage, ook betrekking heeft op de stoffen welke in het afgeleverde leidingwater worden aangetroffen?

2

Gelden de uitspraken in het rapport, waarin ondermeer wordt gesproken van het openbaar maken van essentiële informatie over stoffen om consumenten en beroepsmatige gebruikers van stoffen in staat te stellen keuzes te maken, ook voor de stoffen die in het leidingwater worden aangetroffen?

3

Indien de antwoorden op vraag 1 en 2 bevestigend zijn, kunt aangeven op welke termijn, op welke wijze en met welke inhoud en bewoordingen drinkwaterconsumenten geïnformeerd worden over de stoffen die zich in het aan hen afgeleverde

drinkwater bevinden, zodat zij in staat worden gesteld een bewuste en weloverwogen keuze te maken?

4

Kunt u bevestigen dat – vanuit gezondheidskundig oogpunt – het geen verschil maakt of potentieel schadelijke stoffen aan het drinkwater worden toegevoegd of dat deze niet uit het afgeleverde drinkwater worden verwijderd?

5

Bent u van mening dat het toelaten van (restanten) ongewenste stoffen – mede gezien het feit dat drinkwaterbedrijven monopolisten zijn en drinkwater een eerste levensbehoefte van de mens is – van zo ingrijpende aard is dat zonder wettelijke grondslag niet kan worden aangenomen dat drinkwaterbedrijven daartoe, bij de vervulling van de hen in artikel 4 lid 1 van de Waterleidingwet opgedragen taak, de vrijheid hebben?

6

Bent u op de hoogte dat Nederland een (toenemende) groep consumenten kent die op principiële gronden bezwaren hebben tegen de aanwezigheid van restanten van chemicaliën en andere ongewenste stoffen in hun voeding en drank – ook indien deze stoffen in lage concentraties officieel zijn toegelaten op de markt door de daartoe bevoegde instanties, zoals restanten

van bij de productie gebruikte bestrijdingsmiddelen – en die bewust kiezen voor minimalisering van de blootstelling van zich zelf en hun familie aan deze stoffen? Bent u van mening dat het keuzepatroun van deze groep dient te worden gerespecteerd?

7

Kunt u bevestigen dat ook zeer lage concentraties van stoffen of combinaties van stoffen in het leidingwater schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid? Kunt u bevestigen dat, indien zich restanten van stoffen (in al dan niet lage concentraties) in het drinkwater bevinden, sommige consumenten overgevoeligheidsreacties voor een aanwezige stof of een cocktail van stoffen kunnen genereren?

8

Kunt u, mede gezien het bovenstaande en in reactie op de door mij op 1 mei 2003 gestelde – en niet beantwoorde – schriftelijke vraag, alsnog bevestigen dat voor consumenten, die overwegende bezwaren hebben tegen de aanwezigheid van stoffen die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid op grond van de waarborgverplichting van artikel 4 in de Waterleidingwet, een voorziening moet worden getroffen waarbij deze consumenten kunnen beschikken over leidingwater waaruit de stoffen,

zoveel als technisch mogelijk is, zijn verwijderd?

9

Bent u van mening dat PWN Waterleidingbedrijf Noord-Holland, zowel vanwege de Waterleidingwet als ook op grond van de regels van productaansprakelijkheid een waarschuwingsplicht heeft tegenover de consument wegens het in het verkeer brengen van een product (te weten leidingwater met chloroform in concentraties van 2x boven de norm en gedurende een periode van tenminste 19 weken, en met dichloorbroommethaan en trihalomethanen evenzeer in normoverschrijdende hoeveelheden) waarvan het niet kan waarborgen dat het geen schade kan toebrengen aan één of meer drinkwaterconsumenten?

10

Kunt u bevestigen dat uit de verplichting van artikel 4 Waterleidingwet om de deugdelijkheid van het afgeleverde drinkwater te waarborgen, volgt dat op drinkwaterbedrijven de bewijslast drukt om, in gevallen waarin zich (restanten van) ongewenste stoffen in het afgeleverde drinkwater bevinden, op basis van de resultaten van onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek aan te tonen dat deze stoffen geen schade voor de gezondheid op (korte) termijn opleveren en ook niet in de toekomst kunnen opleveren?

11

Bent u het met mij eens dat het niet uitsluitend aan de directies van drinkwaterbedrijven en de Inspectie Volksgezondheid, maar ook aan de consument zelf is – als risicodragers van (restanten van) stoffen die zich in afgeleverd leidingwater bevinden – om te beslissen of, en zo ja in welke mate een stof voor hem of haar aanvaardbaar is in zijn of haar eet- of drinkbaar?

12

Wat is uw reactie op het feit dat een burger, naar aanleiding van uw beantwoording op mijn vragen d.d. 1 mei 2003 over de informatievoorziening van de drinkwaterbedrijven, heeft geprobeerd om de rapporten van het Duinwaterbedrijf Zuid-Holland (DZH) op te vragen, welke het DZH vervolgens weigerde te openbaren? Bent u het met mij eens dat dit niet in overeenstemming is met uw

antwoord dat «verbruikers informatie kunnen verkrijgen bij het waterleidingbedrijf»?

13

Hoe verklaart u dat in het openbare rapport van de VROM-inspectie «De kwaliteit van het drinkwater in Nederland in 2001», dat ten behoeve van de controlefunctie van de Tweede Kamer is opgesteld, staat aangegeven dat PWN Waterleidingbedrijf Noord-Holland slechts één overschrijding telt van Trichloorazijnzuur, terwijl in de niet openbare jaarrapportage «waterkwaliteit 2001» van PWN wordt gesproken over 19 overschrijdingen van Trichloormethaan, 14 overschrijdingen van Dichloorbroommethaan en 6 overschrijdingen van Trihalomethanen?

14

Bent u bekend met de Amerikaanse «Safe Drinking Water Act Amendments» uit 1996, waarin het «right to know»-beginsel is vormgegeven? Wat is uw opvatting over deze Amerikaanse wetgeving?

Toelichting:

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen terzake van het lid Van der Ham, Aanhangsel Handelingen nr. 1350, vergaderjaar 2002–2003.